

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 139
van **MERCEDES VAN VOLCEM**
datum: 27 oktober 2014

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Ondersteuning lokaal armoedebeleid - Centrumsteden

Het armoedecijfer in ons land blijft stabiel, maar toch hebben steeds meer Belgen het moeilijk om rond te komen. Dat blijkt uit cijfers van het Jaarboek (2013) Armoede en Uitsluiting van het Centrum OASeS van de Universiteit Antwerpen. De onderzoekers roepen vooral de steden en gemeenten op tot actie.

Bijna een op de zeven Belgen moet zien rond te komen met een inkomen dat lager is dan de armoededrempel, blijkt uit het rapport. Het armoederisico blijft in Wallonië (19,2 procent) een pak hoger dan in Vlaanderen (9,8 procent). Toch geeft 15 procent van de Vlamingen aan problemen te hebben om rond te komen.

1. Kan de minister aangeven wat de Vlaamse Regering in de periode 2009-2014 deed om armoede aan te pakken in de steden en gemeenten (algemeen)?
2. Wat doet de Vlaamse Regering om de centrumsteden in hun armoedebeleid te ondersteunen?
3. Uit cijfers zou blijken dat het armoederisico in centrumsteden groter is.

Kan de minister een overzicht bezorgen van cijfers voor het armoederisico in de centrumsteden van 2009 tot 2014?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 27 oktober 2014

van **MERCEDES VAN VOLCEM**

1. Uiteraard dragen de maatregelen die de Vlaamse Regering voor heel Vlaanderen neemt ook bij tot de armoedebestrijding in de steden en gemeenten. In het bijzonder vermeld ik in dit verband de ondersteuning van 70 lokale besturen in het Vlaams Gewest, en de VGC voor Brussel, voor het voeren van een lokaal kinderarmoedebestrijdingsbeleid. Deze ondersteuning werd structureel verankerd in het armoededecreet. In 2014 werd ca. 4,5 miljoen euro toegekend aan de betrokken steden en gemeenten.

Specifiek in het kader van het stedenbeleid was er aandacht voor armoedebestrijding door de inzet van verschillende instrumenten en initiatieven:

- door het Stedenfonds 2008-2013 kregen de 13 centrumsteden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) middelen ter beschikking, die zij op maat van hun stad konden aanwenden voor de doelstelling 'tegengaan van dualisering'. De Visitatiecommissie 2011 ging met 5 steden en met de VGC het debat aan over 'kansarmoede in de stad: hefboomen, tools en kansen voor de stad'. Dit leidde tot aanbevelingen voor deze steden. Bij de bekendmaking van de Vlaamse beleidsprioriteiten 2014-2019 van het Stedenfonds werd aandacht gevraagd voor de sociale dimensie als garantie dat niemand in de stad uitgesloten of verdrongen wordt. Door het Stedenfonds 2014-2019 kregen de steden en de VGC opnieuw de mogelijkheid om een armoedebeleid op maat van hun stad vorm te geven;
 - er werden 2 verticale permanente armoedeoverlegvergaderingen (VPAO) georganiseerd: op 15 juni 2012 over de aanbevelingen van de Visitatiecommissie 2011 en op 18 juni 2014 over de initiatieven van de steden en de VGC ter bestrijding van kansarmoede die gefinancierd worden via het Stedenfonds 2014-2019;
 - tijdens de trefdag 'Kind in de stad' op 4 februari 2014 ging aandacht naar kinderarmoede;
 - het stimuleren van delen van goederen kwam aan bod onder andere in de subsidies 'originele en innovatieve projecten', waarmee initiatieven die van onderuit groeien in de steden ondersteund werden;
 - in het kader van het actieplan 'Midden en Oost-Europese (Roma)-migranten' werd aan 3 centrumsteden (Antwerpen, Gent, Sint-Niklaas) en de VGC (Brussel) een subsidie verleend voor de inzet van buurtstewards;
 - de werkgroep 'voedselverspilling en verlies' getrokken door het Agentschap voor landbouw en Visserij.
2. Voortbouwend op het antwoord op de eerste vraag, zal ik in het algemeen armoedebestrijdingsbeleid de nodige aandacht besteden aan de specifieke problematiek van de centrumsteden.

Het werken op het niveau van de lokale besturen (gemeenten en OCMW's) laat toe om de ruimtelijke concentratie van problemen gericht aan te pakken en verhoogt zo de kans op snel zichtbare en voelbare resultaten. De lokale besturen zijn dan ook de partner bij uitstek om de lokale regie op te nemen. Ik erken de regierol van de lokale besturen voor armoedebestrijding. De lokale besturen blijven gesubsidieerd en ondersteund in de realisatie van een lokaal kinderarmoedebestrijdingsbeleid. De

subsiëierung voor lokale kinderarmoedebestrijding wordt daarbij geïntegreerd in het Gemeentefonds. Ik zal bekijken hoe de lokale regierol versterkt kan worden zodat de lokale besturen hun rol en verantwoordelijkheid ten volle kunnen opnemen. Hiertoe zal ik inzetten op intervisie en uitwisseling van goede praktijken via lerende netwerken die openstaan voor alle lokale besturen. Hierbij gaat expliciet aandacht naar de bijzondere behoeften en opportuniteiten in de steden.

In het kader van het Vlaams stedenbeleid schuif ik 'het verminderen van armoede en sociale uitsluiting' als één van de sleuteluitdagingen naar voor. Dit omdat het armoederisico in de centrumsteden nog steeds groter is. Ik wil de steden ondersteunen door zelf na te gaan in hoeverre armoedebestrijding als sleuteluitdaging aan bod kan komen in de oproep stadsvernieuwingprojecten en bij de jaarlijkse oproep 'innoverende en experimentele projecten'. Ik blijf het project 'buurtstewards', dat loopt tot 31 augustus 2016, ondersteunen, waarna ik op basis van evaluatie zal bekijken hoe ik dit kan continueren en indien gewenst bijsturen.

Ook wil ik een studiedag rond gekleurde armoede organiseren, waarop ik de uitwisseling van de ervaringen wil bevorderen. Tenslotte verwijs ik naar de middelen uit het Stedenfonds, die ter beschikking blijven van de steden en waarmee zij een armoedebeleid op maat van hun stad vorm kunnen geven.

In de lijn van de geselecteerde sleuteluitdagingen werk ik aan een bredere onderzoeksagenda om doelgerichte kennis over steden en stedelijke ontwikkelingen verder op te bouwen. Zo is reeds een onderzoeksopdracht opgestart over particuliere autodeelgroepen met personen die te kampen hebben met vervoersarmoede.

Ook verwijs ik naar de nieuwe editie van de Stadsmonitor, die ik in maart 2015 zal voorstellen en die opnieuw een aantal indicatoren over achterstelling in beeld zal brengen. De steden zullen deze informatie kunnen aanwenden bij het verder uitstippelen van hun armoedebeleid.

3. Er bestaan veel cijfers rond armoede. Elk cijfer geeft een eigen (deel van het) beeld van het armoederisico. Volgens de EU-SILC-survey van 2012 leefde 11% van de Vlamingen in een gezin met een huishoudinkomen onder de Belgische armoededrempel. Dat cijfer is de afgelopen jaren vrij stabiel gebleven. De geleverde inspanningen uit het verleden hebben dus geen duurzaam effect bewerkstelligd.

Ik beschik niet over cijfers die dit (inkomens)armoederisico weergeven per centrumstad. Er is sinds 2014 wel de Vlaamse kinderarmoedebaarometer. De Vlaamse kinderarmoedebaarometer bundelt 7 indicatoren die een beeld geven van de spreiding van het kinderarmoederisico over de Vlaamse gemeenten. Deze kinderarmoedebaarometer wordt gebruikt voor de verdeling van de subsidies voor lokale kinderarmoedebestrijding. Meer informatie en de (deel)indicatoren van de Vlaamse kinderarmoedebaarometer zijn terug te vinden via <http://aps.vlaanderen.be/lokaal/kinderarmoede/kinderarmoede.html>.